

Všechno jsem ti odpustila, tati. Všechn hněv je pryč. Teď si chci udělat zásobu hezkých vzpomínek. Mamka a Bibi s Dídou mi pomůžou!

Strávily jsme s Bibi a Dídou prima večer! Pověděli mi spoustu historek z tatkovy dětství. Bylo to super. Takry mi dali několik fotek, na kterých byl tatka, když byl malý. Některé z nich nikdy neviděla ani mamka!

Tatka

Já. O mnoho let později...

Další den jsme šli spolu všichni na výlet!
A já jsem si hrála, že jdu v jeho stopách.

Můj tatka byl pěkný dobrodruh!

Ve skutečnosti tatka žádný dobrodruh nebyl. Byl pošťák. Dida mi vyprávěl, proč si tatka vybral zrovna tohle povolání, a je to takový hezký příběh.

Když byl můj tatka malý, bývaly zimy v horách opravdu drsné. Někdy napadlo tolik sněhu, že se nedalo projet po silnici a pod jeho tíhou popadaly telefonní dráty. Lidé v horských vesnicích zůstali celé týdny zavření doma a hráli hry nebo si četli.

Sníh nakonec roztál a auta mohla zase začít jezdit. Všichni se shromažďovali venku, aby si vyzvedli nejruznější zásilkry, a ze všeho nejvíc se těšili na poštáka!

Nemohli se dočkat, až dostanou zprávy od svých blízkých, a tatka měl tuhle představu strašně rád. Proto se chtěl stát pošťákem. A protože se v horách dobře vyznal, doručoval zásilkry i na samoty vysoko v kopcích. A to už trochu dobrodružné přeci jenom je!

